

Obsah: **Úvodník - Kopyta, zavařovačky - a děti?...**
Sportovní zprávy
Stopem přes tři oceány - Martin Duda
Ještě jednou malá liga (Little League Baseball)
Informace, zprávy, inzerce

Úvodník - Kopyta, zavařovačky - a děti?...

Jak jdou tyto dva výrazy dohromady? A co s nimi mají společného děti? Pro mladou generaci jsou kopyta i zavařovačky španělskou vesnicí. Kopyta většina lidí zná jen jako zakončení nohy sudokopytníka nebo lichokopytníka. Neznám ve svém blízkém okolí člověka, který by si šetřil boty vkládáním kopyt (nebo napínáků) do bot po každém jejich použití. Moje děti i vnoučata však vědí, jaký se ozývá řev z předsíně, když má žena Léna objeví na svých pěkných a drahých botičkách položenou tašku, plnou tiskopisů, knih, nebo různých těžkých předmětů. Doba, kdy měl člověk jedny boty na celý život, nebo alespoň na několik let, je dávno pryč. Boty jsou spotřebním zbožím a podle toho s nimi většina lidí zachází.

Zato baseballové rukavice - to je jiná káva! Jednak jejich cena se pohybuje v řádu tisíců korun - a navíc každý zkušený hráč ví, že přežehnaná nebo "zlomená" rukavice znesnadňuje chycení prudce letícího míče. Pečliváci si proto do hráčské rukavice vkládali míček a rukavici potom stáhli gumou, která se našla v každé domácnosti, ve které se zavařovalo ovoce do sklenic s gumičkou a víčkem = nakládaček.

Do programu pro využití volného času dětí a mládeže patří všechny sportovní hry. Jednou z nejučinnějších a nejvšestrannějších her jsou pálkovací hry. Pro jejich nácvik ale děti potřebují hráčské rukavice. Než si na ně děti našetří, chtěli jsme pro ně zajistit "erární". Vybavit najednou celou třídu, nebylo vůbec jednoduché. Naštěstí naši snahu podpořilo několik rozumných lidí. Výkonný výbor ČBA nám zapůjčil pět rukavic a šest míčů. Tomáš Vavruša (majitel sportovního obchodu a výborný trenér) nám poslal po našem mnohaletém příteli (šéftrenéru ruské reprezentace) Sergejovi Kurčenkovi 14 rukavic, krabici T-ballových míčů a sadu met. Část zásilky je dar, část zapůjčena na tři roky a část "na sekeru".

Celý víkend jsem vymýšlel, jak udržet půjčený materiál pohromadě, jak organizovat jeho půjčování na všechny tréninky a akce v našem údolí a co udělat pro to, aby nám rukavice i míče vydržely ty plánované tři roky.

Nejdříve jsem zakoupil velký vak na rukavice a z půdy snesl

největší cestovní tašku (kdysi dar nějaké letecké společnosti). Potom jsem sháněl barvu na očíslování míčů a rukavic a na závěr ty nešťastné gummy do zavařovaček. Po složitém pátrání jsem zjistil, že zmizely z obchodů i domácnosti stejně jako třeba jehly do gramofonů na kliku nebo podobné archaické předměty. Nakonec jsem dospěl k názoru, že navštívím galanterii, nakoupím podvazkovou gumu (snad něco takového ještě existuje) a suché zipy v metráži (to snad už existuje). Potom se poohlédnu po zručné mamince, která vlastní šicí stroj a nechám vyrobit třicet pružných pásek na stažení hráčských rukavic. Držte mi palce!

A na závěr už jenom prosbu k zarytým odpůrcům softbalu a baseballu. Vybodněte se na různé žabomyší války. Neexistuje jeden nejlepší sport. Kluci a děvčata by měli dělat tolik sportů (a tolik cizích jazyků), co se do nich vejde. Na to, aby se plně věnovali jen Jednomu Jedinému, jsou zralí snad jenom muslimové.

St. Ondráček

nahoru - obsah

Sportovní zprávy

FOTBAL

Komentář Pavla Vlčka:

MFC SVOBODA-VRCHLABÍ "B" 1:3 / 0:1/ Ani v tomto utkání se mužstvu nedařilo střelecky. Ve vyrovnaném 1. poločase soupeř využil hrubé chyby obránce. Ve druhé půli nepřesný rozhodčí bezdůvodně vyloučil Roudného prý za faul, který viděl snad jen on. Poté soupeř vstřelil další dva góly. Ani branka Matějky nepomohla k lepšímu výsledku. Také hráli starší žáci:

MFC SVOBODA - BANÍK RTYNĚ 1:5 /0:2/ Kluci proti staršímu soupeři bojovali, ale ten byl tentokrát nad jejich síly. Skóroval B:Beneš.

Muži: Ji Borovnice-MFC Svoboda 5:1 /1:0/

Ani další utkání se nepovedlo. Neproměněné šance v prvním poločase, ani vyrovnávací gól Matějky nestačil na lepší výsledek. Podstatně lépe hráli starší žáci:

Malé Svatoňovice-MFC Svoboda 1:6 /1:5/ B:Beneš 2, Stelzer 3, Trejbal 1 Nejlepší hráč: Stelzer Alespoň někdo vyhrává.. Kluci jen tak dále!

V neděli 26.9 bude na stadionu opět rušno. Od 11.30 hrají st.žáci s Podhůřím, ŽFK Trutnov přivítá od 13.30 Slavii Praha"B "a od 16.30 je

krkonošské derby MFC SVOBODA-SK JANSKÉ LÁZNĚ. Tímto zveme všechny fanoušky, aby přišli podpořit naše mužstva...snad nám vyjde i počasí.

STK OFS Trutnov kontumovala výsledek utkání Aktualita: Prosečné-MFC Svoboda 4:1 na 0:3 za neoprávněný start hráče domácího mužstva.

V úterý 28.9 se předehrávají utkání jara. Žáci přivítají od 11.30 Jiskru Kuks, ŽFK Trutnov ve 13.30 Č.Lípu a muži od 16.30 Baník Žacléř "B". Zveme všechny fanoušky na "sváteční" fotbal.

Pavel Vlček

RYBÁŘI

Tak jako škola i rybářský kroužek začal v září svou činnost!! Každou středu se scházíme od 15.30 hod do 17.30hod na rybníčku v Albeřicích! Všichni noví zájemci jsou vítáni. Od října se kroužek přesune do ZŠ v Horním Maršově. Více informací se zájemci dozvědí přímo na kroužku nebo na web.stránkách-
www.rybymarsov.unas.cz

vedoucí kroužku Radek Slováček tel.602 205 279

BASEBALL

Pelikans Bučovice si plánované sobotní utkání proti SB Rýchory odložili na neděli 3. října. Proto jsme si o víkendu jenom zopakovali zápas s Třebíč Nuclears, který jsme stejně jako v Třebíči vyhráli na domácím hřišti - tentokrát v Mladých Bukách, protože ve Svobodě si příprava přeložila turnaj z Maršova do Svobody. Ani příští neděli nebude hřiště ve Svobodě volné. Před svobodským derby ve fotbalu mužů hrají zápas fotbalistky z Trutnova. Volné není ani hřiště v Mladých Bukách. Tam se koná od pátku do neděle M ČR softbalu žen - a proto musíme na víkend připravovat dvě hřiště. V sobotu 2. října se utkáme ve Svobodě na stadionu ve 14 hodin se silným týmem Cannibals Šumperk - a druhé utkání se stejným soupeřem odehrajeme v neděli od 11ti hodin na baseballovém hřišti v Trutnově. Do závěru boje o udržení v lize nás čekají ještě kromě zmíněných dvou zápasů s Caniballs Šumperk ještě v sobotu 2. října dva zápasy: v 10 hod. s Tempem Praha a ve 14 hod. s Pelicans Bučovice. O našem osudu zřejmě rozhodla STK, která nás dvěma skreči s Frýdkem - Místkem dostala do překérní situace. Nejen že jsme nezískali body za vítězství, ale dva body dostali bezpracně soupeři, se kterými o místo na slunci bojujeme. Černého Petra sestupu má zajištěn tým Angels České Budějovice a o druhém sestupujícím rozhodnou poslední zápasy. Damoklův meč visel nad Třebíčí, ale ta bude zřejmě za vodou díky těm dvěma bodům, které jsme ztratili skreči s Frýdkem-Místkem. Co nám ještě zbývá odehrát?

- So 25.9. SB Rýchory - Can. Šumperk od 14ti doma
- Ne 26.9. SB Rýchory - Can. Šumperk od 11ti Trutnov
- So 2.10. v Praze proti SaBaTu Praha
- Ne 3.10. v 10 hod. SB Rýchory - Tempo Praha a ve 14 hod. SB Rýchory - Pelikans Bučovice

PRÁCE S DĚTMI A MLÁDEŽÍ

Prozatím trénujeme každé úterý a čtvrtek od 14ti hodin, v případě zájmu nabídku rozšíříme. Vybavení pro hráče již máme. Rodiče, kteří mají zájem o umístění svých dětí v našem programu, se mohou na mne kdykoliv osobně nebo telefonicky obrátit. Tel. 499 871 243 nebo mob. 737 683 333. Máme k dispozici hřiště ve Svobodě nad Úpou, v Horním Maršově, v Mladých Bukách a Trutnově.

St. Ondráček

HASIČI

Připomínám, že kroužek bude zatím každou, středu v 16.00 za sokolovnou. Pokud bude mít kdokoliv zájem a chuť něco dokázat, je zde srdečně vítán. Další závody jsou v Libnatově 2.10.2004 a v Třebihošti 9.10.2004 bude začátek dalšího kola hasičské soutěže mládeže Plamen.

Lucie Trnková

JEZDECTVÍ

28.8. pořádala TJ Krakonoš v areálu ve Svobodě jezdecké závody. Ve čtyřech soutěžích startovalo celkem 80 koní.

- Parkur č. 1 (do 60cm) zvítězila Martina Nováková
- Parkur 2 - do 80cm zvítězil p. Antonín ze Dvora Král.
- Parkur 3 - do 100cm zvítězil Martínek zmístní TJ
- Soutěž mini-maxi zvítězila A. Pejsová - kůň Samuraj a V. Doležalová na koni Benito (obě překonaly 160cm)

Ve dnech 9.-12.9. se A. Pejsová zúčastnila mezinárodních jezdeckých závodů v Poděbradech, kterých se zúčastnilo 30 vybraných jezdců z ČR. V národní soutěži obsadila pěkné 5. místo.

18.-19.9. se jezdci z TJ Krakonoš zúčastnili "Ceny města Hořice". A. Pejsová byla v Malé ceně na 1. místě, v Ceně města Hořic na 6. místě.

TJ Krakonoš buduje ve svém areálu tenisový kurt, který bude veřejně přístupný pro zájemce z našeho města.

Alek Pejso

V sobotu se jede první podzimní Hubertská jízda v Mladých

Bukách. O průběhu i dalších jízdách budeme čtenáře informovat.

-50

nahoru - obsah

Stopem přes tři oceány i. Martin Duda

V minulém čísle - SF 626 - jsme seznámili čtenáře se záměrem bývalého žáka svobodské základní školy, absolventa gymnázia ve Vrchlabí, střední a vysoké školy v USA, potom profesionálního hráče v Austrálii, pak opět studenta a absolventa vysoké školy v Austrálii (obor turismus), nadšeného potápěče a plachtaře, ale především nesmírně cílevědomého mladého muže, který pro realizaci svého životního snu udělal mnohé - a také pro něj obětoval mnohé. Pro naše starší čtenáře může být jeho vyprávění návodem, jak prožít důchodový věk (viz americká doktorka) a pro mladé čtenáře návod, jak se dají realizovat klukovské sny i bez bohatých sponzorů. Věřím, že stejně jako já se budete těšit na další pokračování životního příběhu Martina.

-50

25. srpen 2004

Odlétám z Melbourne na Fidži s mezipřistáním v Auklandu na Novém Zélandu. Po cestě na letiště s mým třicetikilovým batohem, dvacetikilogramovou taškou, malým batohem a brašnou na notebook, jsem byl moc rád, že jsem se u pultu Air New Zealand mohl odlehčit od toho obrovského batohu. Řekl jsem jim, že mám jen tenhle batoh, protože jinak by mě obrali o \$120 za nadváhu, kterou jsem s sebou měl. Měl jsem docela nervy při balení, že mi to s tou extra váhou neprojde. Naštěstí jsem letišti prošel už tolikrát, že vím, jak na ně. Samozřejmě, že mě na palubu s 20kg taškou, malým batohem a brašnou s notebookem nepustili, ale na to jsem byl připraven, a tak jsem odešel zpět k pultu Air New Zealand - a dal jsem jim další zavazadlo. O mém prvním batohu ten člověk ale nevěděl a s úsměvem si ho vzal, aby mi ho dali do podpalubí. Jinak by mě to stálo hodně peněz.

Do Auklandu na Novém Zélandu jsem přiletěl ve 12:00 (půlnoc) jejich času a letadlo na Fidži mi letělo až v 10:00 ráno. Pěkně jsem se tedy prospal v letištní hale. Musím říci, že lavičky mají tady čistý a pohodlný. Spalo se mi moc hezky do té doby, než si vedle mě sedl magor, který měl takovou tu neposednou nohu. Všichni známe lidi,

kteří s sebou pořád musí mlít, musí hýbat nohou, či něčím jiným. Nějak si asi nevšiml, že vedle něj leží vyčerpaný cestující a klidně kejval celou lavičkou. Než abych to dvoumetrovému magorovi vysvětloval, radši jsem se přestěhoval o kus dál na jinou lavičku, na které se mi spalo tak krásně, že jsem dokonce zaspal.

26. srpen 2004

Probudil jsem se v 9:00 a za hodinku jsem měl odlétat. Začal jsem tam rozespale, pomateně pobíhat s těmi těžkými zavazadly ve strachu, že letadlo poletí beze mne. Stihl jsem to a ve 13:30 jsem už byl na letišti v Nadi na západní straně ostrova Viti Levu, který je největší z ostrovů Fidži, na němž je také hlavní město Suva. Při chůzi od letadla do letištní haly jsem už byl bez pochyb, že jsem na 18. rovnoběžce jižní šířky. Ještě nepršelo; to začne, až vyjdu z letiště, ale zamračeno, horko a vlhko bylo. Před chvílí v letadle jsem ještě vyplnil vstupní formulář, do kterého jsem samozřejmě vyplnil, že s sebou nemám žádný alkohol, žádné cennosti, atd. Mohl jsem u sebe mít klidně 20kg kokainu, protože celníci se jen podívali na ten formulář, usmáli se, mávli rukou a uvítali mě na Fidži. "Děkuji". Hned jak jsem byl v hlavní hale letiště, už ke mně přikročil domorodec v pestrobarevné košili a nabízel mi levnou jízdu taxíkem. Zeptal jsem se ho, kolik by to bylo do přístavu Vudna Point a zjistil jsem, že jeho "krásná" cena je \$25 fidžanských dolarů (jeden Fidži dolar je asi 80 australských centů či 15Kč). Kapitánka Rixzene mne už dávno informovala, že za více než 15 dolarů to nestojí. Já jsem mu tedy řekl, že za mnou jde tlustej Američan - a ať okrade jeho. Šel jsem tedy vyhledávat autobus.

Než jsem došel ke dveřím letiště, postupně ke mně přišli další 4 pestrobarevní fidžanský taxikáři a měli stejný nápad, jako ten první, že Martin zaplatí 25 dolarů. Já jsem měl jinej nápad, a tak jsem kráčet dál na autobus. Marfiho zákony mě zase přesvědčily o tom, jak krásně fungují. Po opuštění letištní haly začalo hustě pršet. Měl jsem zavazadla vážící kolem 70kg a nemohl jsem před deštěm nijak utíkat, jinak bych snad ani nezmohl. Moje krásně vypraný, zelený kalhoty teď už měly na sobě pěknou vrstvu bláta, ale nedalo se nic dělat. Na střeše autobusové zastávky byl bohužel kmen spadlého stromu, a tak jsem se o to malé suché místo, kde se ještě dalo stát, dělil se dvěma rodinkama domorodců. Byli moc hodní a hned se mě ptali, odkud jsem a kam jedu. Chlapi mi potom pomohli do autobusu s veškerou bagáží, za což jsem byl moc vděčný. Autobus byl starý, dosti omlácený a místo oken měl jen plachty, které při jízdě venku jen tak plandaly. Interiér autobusu se vždy krásně osvětlil, když zrovna plachty odvlály a umožnily, aby světlo vniklo dovnitř a já se mohl podívat na moje spolucestující. Cesta po proděravěné silnici ubíhala jako voda. Zvuky vycházející z motoru při řazení mě utvrdily v tom, že se co nejdříve z převodovky vysype kupa kamení. Nakonec jsme přijeli ke křižovatce,

kteřá ukazovala na Vunda Point.

Autobus jel rovně a tak jsem těžce pobral všechna zavazadla a byl jsem venku. Usmálo se na mě štěstí. Náhodou jel kolem "pick up" se dvěma domorodci. Mysleli si asi, že pod tou vahou brzo zemřu a slitovali se. Jeli stejnou cestou a vzali mě až do přístavu. Nakonec jsem cestu zvládl za dolar místo těch 25 dolarů, které ten tlustý Američan jistě zaplatil.

Po krátké chvíli jsem už vylézal na zád' lodi Karmaladen. Bylo to hodně vysoko. Loď je totiž ještě pořád vytažena z vody, protože se na ní provádějí opravy. Kompletní posádka Karmaladen (Rixzene, Ash a Joel) pracovala na tom, aby loď byla co nejdříve hotova a nechtěla ani slyšet o tom, že bych také rád přiložil ruku k dílu. Prošel jsem se tedy po přístavu a podíval se na krásné jachty, které tady kotví. Byl jsem také mile překvapen vzhledem, technickým vybavením a stavem Karmaladen. Myslel jsem, že měří 57 stop = 17m., ale měří 62 stop = 19m. Všechno je v perfektním stavu a je vidět, že Rixzene se o ni stará moc dobře. Dokonce tady na ní už měsíc pracuji, aby udělali takovou generální prohlídku a opravu, která se dělá každé dva roky. Večer jsme šli do restaurace/baru sousedního rekreačního areálu, kde pěkně vaří a já jsem se konečně pěkně najedl po konzumování letadlových pokrmů.

Posádka: Kapitánka Rixzene je vysloužilá doktorka, která se před osmi lety rozhodla koupit loď a vyplout. Rok plula kolem východního pobřeží USA. Čtyři roky se plavila po Karibském moři. V roce 2002 proplula Panamským průplavem a od té doby brázdí širé vody Pacifiku. Ash je dvaatřicetiletý inženýr z Anglie, který se s Rixzene již plaví dva roky. V prosinci ale končí. Další člen posádky je Joel, devatenáctiletý kluk z USA, který dokončil střední školu a chtěl zažít nějaké dobrodružství, a tak ho napadlo cestování tímto způsobem. A já, Martin z Krkonoš. Další člen posádky, fidžanský domorodec Jo, který s námi měl plout na Tuvalu, měl nějaké problémy a plout nemůže, tak nakonec budeme jen čtyři, což je normální počet posádky lodi, jakou je Karmaladen.

nahoru - obsah

Ještě jednou malá liga (Little League Baseball)

Určitě znáte lidové rčení "... jste sto let za opicema!" Po sérii výjezdů našich mladých sportovců koncem osmdesátých a začátkem devadesátých let do Evropy za železnou oponu a během dalších let při turnajích na amerických základnách jsem poznal, že je to výrok silně přehnaný. Řekl bych, že jsme dvacet let za Evropou a ta je pro změnu

dvacet let za USA. O tom ale někdy jindy. V minulé kapitole jsem slíbil, že napíši o tom, jak jsme se o LLB dozvěděli a jaké měl vstup do Malé ligy důsledky pro náš další sportovní růst.

Poprvé jsem se o Malé lize dozvěděl z polské televize, kterou jsme za totáče pečlivě sledovali. Bylo tam vystoupení polského emigranta pana Kokošky o téhle báječné organizaci. V předjaří 1990 mi zavolal Petr Aubrecht, že má být v Praze jeden z čelných představitelů hlavního štábu LLB - Frank Lupacchino a že se bude jednat o ustavení této organizace v ČSR. Vzal jsem s sebou lepoporelo s fotografiemi naší činnosti - a hlavně svou ženu Lénu jako tlumočnici, abych tam nebyl hluchoněmý. Na schůzce jsme dostali hromadu metodických materiálů, ale především pozvání dvou týmů na velký turnaj mladších žáků, který se konal ke Dni nezávislosti (od konce června do 4. července) na americké letecké základně v Ramsteinu. S Petrem jsme se dohodli, že na turnaj pojedou jeden tým z Prahy a jeden z Lokální ligy Svoboda (na mapě zakroužkovaná oblast Janské Lázně, Svoboda nad Úpou, Mladé Buky, Trutnov). Po přátelském utkání našich a pražských žáků (předzápas na Pražském baseballovém týmu) výjezd Praha odtroubila - a na první turnaj LLB do Ramsteinu jely pouze dva týmy LL Svoboda.

Vidle jsem sice už dlouho neměl v ruce, ale stejně jsem venkovan do morku kostí. Když jsem cestou vyhlížel směrovku na "americký vojenský tábor", nepochopil jsem, proč mě Helena stále opravuje, že to není tábor, ale ZÁKLADNA. Neviděl jsem v tom žádný rozdíl. Očekával jsem velké vojenské stany, jaké jsem důvěrně znal ze série vojenských cvičení nebo u spřátelených armád na našem území. První šok jsem zažil, když jsme se u brány do vojenského prostoru dozvěděli, že je hlavní vstup o sedmdesát kilometrů dál - a tam nás očekávají.

Po vstupních formalitách nás pořadatelé upozornili, že na celém území je povolena rychlost aut pouze 20km/hod. - a že se překročení přísně trestá (chodci jsou nemilosrdně hájeni!). Dnes, s odstupem patnácti let, nemá smysl líčit všechna překvapení, která jsme schytali na každém kroku. Nikdo z nás tehdy netušil, že třeba za vzteklé odhození pátky nebo helmy je vyloučení, že hráči nesmějí svévolně opouštět hráčskou lavičku, že ani dospělý doprovod nemůže nejen v prostoru lavičky svého týmu, ale i v hledišti kouřit nebo dokonce pít alkohol (včetně piva).

Rozhodčí před zápasem překontrolovali nejen celou výzbroj, ale ověřili si i to, jestli má každý hráč suspensor. Pro nás bylo tehdy novinkou i omezení počtu nadhozů - zdraví hráče především! Nadhazovač směl za celý turnaj odházet jen 14 směn - a v pravidlech byl stanoven i počet dnů odpočinku po několika odházených směnách. Pro nás bylo novinkou i korektní jednání hráčů i diváků k soupeřům. I po prohraném zápasu gratulovali soupeřům k dobré hře - a vždy měli

pro každého hráče nějaký upomínkový dárek. Já jsem se teprve při dalších návštěvách Ramsteinu dozvěděl, jaký šok jsme tehdy způsobili hlavnímu organizátorovi - Mr. Marullovi my.

Vůbec jsme si totiž nepřipouštěli myšlenku, že bychom mohli amíky na jejich hřišti porazit. Jeli jsme skutečně jenom na zkušenou. Ve Svobodě jsme tehdy měli spoustu hráčů - a na škole dlouhodobou soutěž - školní přebor, ve kterém hrály proti sobě týmy od páté po devátou třídu (s handicapem 5 doběhů na každý ročník). Týmy byly sehrané a nechtěl jsem jejich party trhat. Proto v Ramsteinu za nás hrál jeden tým složený ze žáků 6. třídy (červení) a jeden z 5. třídy (zelení). Když náš červený tým hrál proti týmu Mr. Marully, téměř po celý zápas jsme vedli 3:0 - a teprve v poslední směně homerunem otočili amíci na 5:3. Mně vůbec nebylo divné, že se hlediště nad hřištěm během utkání zcela zaplnilo.

Teprve o rok později jsem se dozvěděl, že tým p. Marully (profesně to byl šéf vojenských helikoptér v Ramsteinu) byl jejich All stars týmem (výběr desítek týmů základny), který po turnaji jel reprezentovat Evropu na Světovou sérii do USA. Dodnes mě mrzí, že jsem tehdy neposílil Červeňáky několika výbornými kluky Zelených.

K Malé lize, k jejich výchovnému systému i organizaci se budu ještě několikrát vracet. Dnes alespoň to, co bylo a je pro mne stále nejdůležitější. Věkové kategorie Malé ligy jsou důsledně organizovány podle školního věku. Hranicí věkových kategorií je proto 1. září a ne 1. leden, jak je obvykle u nás - a prakticky téměř v celé Evropě. To znamená, že v Malé lize mohli hrát šestáci a pátáci kompletně za mladší žáky. V baseballu hrají mladší žáci na malém softbalovém hřišti s kratším nadhozem a bez krádeží met, starší žáci (= kadeti) hrají na normálním velkém hřišti. V praxi to znamená, že učitel šesté třídy by měl s půlkou třídy hrát něco jiného, než s těmi, co jsou narození na podzim. Nejvíce mě dopálilo, když jsem zjistil příčinu, proč se Evropa rozhodla dělit kategorie podle ročníku narození a ne podle škol. Je to díky dobré sportovní diplomacii Italů, protože v Itálii se formují školní třídy také podle ročníku narození.

St. Ondráček

(Příště o "misionářích", kteří působili ve Svobodě při výchově dětí a mládeže)

nahoru - obsah

Informace, zprávy, inzerce

Dagmar Berrová - starosta@musvoboda.cz

- **TEXLEN LENA a.s. MLADÉ BUKY** ... přijme pracovníky d

výroby:

- 2 směnný provoz - čističky zboží a sukařky
  - 3 směnný provoz - snovařky a snovaře
  - 4 směnný provoz - tkadleny SULZER, seřizovace, zakladače
- Perspektivní práce pro mladé. Zájemce zaškolíme, provedeme kvalifikační školení. Absolventy SPŠ vítáme! Informace na tel. 499 873 181 linka 109 - pí Řemínková, Špeldová

- **ŘÍJNOVÍ JUBILANTI** ... Svá významná životní jubilea oslaví v říjnu pan Günter Patzelt, paní Anna Madlová, pan Jaroslav Bubeník, paní Růžena Šteruská, pan Josef Honc a paní Běla Horáková. Všem oslavencům přejeme pevné zdraví a hodně krásných dní do dalších let.
- **KOUPÍM BYT** ... 2+1 nebo 3+1ve Svobodě nad Úpou telefon 606 544 714, 603 841 937 František Kouba
- **Akce pro ženy a dívky** ... Pokud vás zajímá, jak se správně nalíčit a jak pečovat o svou pleť - pak vás srdečně zvu na tuto středu 22.9. v 19 hodin do restaurace CALIMERO ve Svobodě nad Úpou.

Dana Vaňková

- **Zapůjčování zahradních souprav** ... (stoly a židle) pro různé společenské akce poskytne Městský úřad. Poplatek: 100,- Kč za jednu soupravu na víkend.
- **PRONAJMU BYTOVOU JEDNOTKU** ... téměř novou 1+kk příslušenstvím v Dolním Maršově. Informace na tel. 777 943 923
- **Nabídkové řízení na koupi bytu** ... 14. veřejné zasedání Zastupitelstva města Svoboda nad Úpou dne 2.9.2004 schválilo prodej obytného domu čp. 471 na náměstí Svornosti včetně st.p.č. 107/5 a části st.p.č. 107/1 v k.ú. Svoboda nad Úpou současným nájemníkům na podíly za současnou odhadní cenu, volný byt 1 + 2 po panu Kudělovi komerčně nejvyšší nabídce, tzn. obálkovou metodou nejvyšší nabídce. Termín prohlídky bytu je stanoven na den 5.10.2004 v době od 15,00 do 16,00 hodin. Celková odhadní cena podílu bytu po panu Kudělovi na domě čp. 471, dle znaleckého posudku, činí: 151.001,51 Kč. Uzávěrka podávání nabídek je stanovena na den 11.10.2004 do 16,00 hodin na Městský úřad ve Svobodě nad Úpou k rukám Ing. Josefa Hůrky.
Nabídky budou odevzdány v zalepené obálce označené slovy: "NABÍDKA - byt 1 + 2 v čp. 471".

Ing. Josef Hůrka, vedoucí hospod. správního odboru

- Všechny občany i jejich známé a příbuzné srdečně zveme na Rudolfovy slavnosti, které se konají ve Svobodě nad Úpou v

sobotu 2. října 2004.

- **OTEVŘENÝ DOPIS** ... Poslancům, senátorům i vládě ČR a dalším kompetentním orgánům je určen otevřený dopis svazku měst a obcí Krkonoše. Vyjadřuje znepokojení nad snahami o zařazení dopravy lyžařskými vleky z nyní 5% do sazby 19 % DPH. Při takovém kroku je u v současné době zavedených integrovaných odbavovacích systémů s jednotným jízdným vyloučena možnost administrativně, technicky a organizačně zajistit rozlišování mezi 5 % DPH pro lanové dráhy a zamýšlenou sazbou 19 % DPH u lyžařských vleků. Výsledkem bude nejen významné zvýšení veškerých cen horských dopravních zařízení, ale i riziko jejich ekonomického úpadku. Nedomyšlení důsledků změny DPH také vyvolá jak další pokles zájmu o pobyty na českých horách v drtivé většině motivovaných právě lyžováním, tak i zbytečné posílení výhod zahraniční konkurence. Proto Rada svazku měst a obcí Krkonoš apeluje na všechny zodpovědné činitele, aby cena jízdného lanovek a lyžařských vlaků i nadále zůstala v jednotné sazbě 5% DPH.

-DPá-

- **Nevyvážená podpora** ... Svazek měst a obcí Krkonoše si během uplynulých dvou let získal důvěru a porozumění u představitelů Královéhradeckého i Libereckého kraje. Respektují jej jako partnera pro Turistický region Krkonoše. Ve prospěch Svazku Krkonoše mluví kus odvedené práce, která stojí za realizovanými projekty, jako je např. 540 kilometrů upravovaných lyžařských běžeckých tratí "Krkonoše - lyžařský běžecký ráj", za uplynulé tři měsíce provozu "turistických autobusů" na všech linkách přepraveno 14 883 cestujících a 1438 jízdních kol a z toho na tzv. "páteřní lince" (Harrachov - Horní Malá Úpa - 113 km) přepraveno 11 093 osob a 1230 jízdních kol.

Dále jsou připravované cyklotrasy a cyklostezky v Krkonoších a podhůří, a je řada dalších projektů. Během uplynulého období proto došlo k posílení vzájemné důvěry na všech stranách, díky které byl Svazek Krkonoše podporován. Bez finančního příspěví obou krajů by nemohly být zmíněné projekty, jejichž priority jsou zacíleny především na rozvoj cestovního ruchu a zvýšení návštěvnosti obou regionů, realizovány. Svazek Krkonoše je partnerem, který krajům pomáhá naplňovat, a v řadě případů sám iniciuje, aktivity prospěšné celému území. V Turistickém regionu Krkonoše zaujímá Královéhradecký kraj rozlohu 487 km² s 38.399 obyvateli a Liberecký kraj 282,48 km² s 22.937 obyvateli. V roce 2003 přispěl Královéhradecký kraj na činnost a projekty Svazku Krkonoše celkovou částkou 605.000 korun, kraj

Liberecký 100.000 korun. V letošním roce je finanční podpora ze strany Libereckého kraje již zřetelněji nevyvážená. Na podporu provozu cyklobusů, na tvorbu propagačního materiálu, a další aktivity přispěl Kraj Liberecký celkovou částkou 368.000 korun. Na projekty cykloturistiky, vybudování cyklotras, běžeckého lyžování, vybavení obcí základní technickou, na podporu provozu cyklobusů, aj., přispěl Královéhradecký kraj v roce 2004 celkovou částkou 1,697 200 korun. V celkovém součtu v uplynulých dvou letech Královéhradecký kraj podpořil společné projekty krkonošského regionu o 1,834.200 korun více než Kraj Liberecký.

D.Palátková

- **Informační středisko ve Svobodě nad Úpou - informuje ...**
Po delší době jednání a čekání se nám podařilo zapsat Svobodu nad Úpou do seznamu (a celostátní mapy) turisticky atraktivních míst a turisté budou moci konečně u nás sehnat tolik žádanou turistickou známku, která bude pro Svobodu nad Úpou vyrobena.
Není to laciná investice, bude ji financovat informační středisko, ale je to další způsob, jak Svobodu nad Úpou otevřít turistickému ruchu.

Za informační středisko ve Svobodě nad Úpou Josef Bůš

nahoru - obsah
